

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/188/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.V.37.665/2024/2. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Farkas György Tamás ügyvéd) útján eljárva, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be a Kúria Kfv.V.37.665/2024/2. számú végzése, valamint a Fővárosi Törvényszék 30.K.701.195/2024/24. számú ítélete ellen. Álláspontja szerint a támadott bírósági döntések sértik az Alaptörvény számos rendelkezését.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapját képező ügy tényállása szerint az indítványozónak és az alapügy alperesi érdekeltjének (a továbbiakban: indítványozó volt házastársa) a házasságából egy gyermek született 2011-ben. Az indítványozó és az indítványozó volt házastársa házasságát a bíróság 2018-ban felbontotta, és egyúttal jóváhagyta a szülők között a házassági bontóper során kötött egyezséget a közös kiskorú gyermekük szülői felügyeleti jogára és kapcsolattartására vonatkozóan, amely alapján a szülői felügyeleti jogokat kizárólagosan az indítványozó volt házastársa gyakorolhatja. A szülők az egyezségükben akként állapodtak meg, hogy a gyermek sorsát érintő lényeges kérdésekben a jogukat közösen gyakorolják.
- [3] Az indítványozó volt házastársa jogi képviselője útján 2023. március 29-én kérelmet terjesztett elő a [...] Kormányhivatala [...] Kerületi Hivatala Gyámügyi Osztályához (a továbbiakban: gyámhivatal) gyermeke külföldi tartózkodási helyének kijelölése és az indítványozói kapcsolattartás megváltoztatása ügyében. Az indítványozó állítása szerint a gyámhivatal által indított eljárásról 2023. május 12. napján szerzett tudomást (annak ellenére, hogy az eljárás megindulásáról szóló értesítő végzés 2023. április 24-én kelt). Ezt megelőzően azonban, 2023. május 10-én, az indítványozó szülői

felügyeleti jog megváltoztatása iránti pert indított, amely az alkotmányjogi panasz előterjesztése idején még folyamatban volt.

- [4] Az indítványozó a gyámhivatali eljárásban, 2023. szeptember 6-án észrevételeket terjesztett elő, amelyben előadta, hogy az indítványozó volt házastársa az ő hozzájárulása hiányában a gyermekkel külföldre távozott, ahol gyermeke 2023. szeptember 4-én megkezdte iskolai tanulmányait. Az indítványozó kérte a gyámhivatalt, hogy hívja fel az indítványozó volt házastársa figyelmét a jogkövető magatartás tanúsítására.
- [5] Ezt követően az indítványozó (2023. október 30-án) kérelmet terjesztett elő, amelyben az eljáró gyámhivatal kizárását és új hatóság kijelölését kérte, mivel álláspontja szerint a gyámhivatal a szeptember 6-án előterjesztett észrevételében tett szakértői általi meghallgatására és eseti gyám kirendelésére vonatkozó bizonyítási indítványait figyelmen kívül hagyta. Az indítványozó álláspontja szerint az indítványozó volt házastársa a hatóságot megtévesztő magatartást tanúsított, hiszen a gyermek életvitelszerűen [...]ben élt, és az indítványozó volt házastársa beíratta egy ottani iskolába. A gyámhivatal ezen körülményekről tudott, azonban mégsem marasztalta el az indítványozó volt házastársát. Hivatkozott továbbá arra is, hogy amennyiben a gyámhivatal a gyermek külföldre költözését engedélyezné, egy jogellenes magatartást legitimálna. A gyámhivatal a 2023. november 21-ei végzésével (a továbbiakban: végzés) a kizárása és más eljáró hatóság kijelölése iránti kérelmet elutasította.
- [6] A gyámhivatal az indítványozó volt házastársása által benyújtott kérelem szerinti eljárásban (2024. február 14-én) hozott határozatában a kiskorú gyermek tartózkodási helyüül az indítványozó volt házastársa mindenkori külföldi tartózkodási helyét jelölte ki.
- [7] 1.2. Az indítványozó ezt követően keresetet nyújtott be a gyámhivatal határozatával szemben a Fővárosi Törvényszékhez (a továbbiakban: törvényszék).
- [8] A törvényszék jogerős ítéletével az indítványozó keresetét elutasította. A törvényszék indokolása szerint tekintettel arra, hogy az indítványozó volt házastársa kérelme benyújtásakor a gyámhatóságokról, valamint a gyermekvédelmi és gyámügyi igazgatásról szóló 149/1997. (IX. 10.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Gyer.) 24. § (2a) bekezdésére vonatkozóan megtette arra irányuló nyilatkozatát, hogy a gyermek szülői felügyeletével kapcsolatos per nincs folyamatban, valamint az indítványozó maga sem vitatta, hogy a szülői felügyeleti pert az indítványozó volt házastársa 2023. március 29-i kérelmének benyújtását követően indította, így a fenti két jogszabályi rendelkezés a gyámhatósági eljárás során nem volt alkalmazható. Ezért a törvényszék osztotta azon indítványozó volt házastársa szerinti álláspontot, hogy a perbeli ügyben a hatáskört a gyámhivatal gyakorolta. Ekként ezen okból sem a kérelem elutasításának, sem az eljárás felfüggesztésének (megszüntetésének) nem volt helye. A törvényszék megállapította, hogy a gyámhivatal eljárása során a tényállást

teljeskörűen tisztázta, az ügy érdemére kiható súlyos eljárási jogszabálysértést, amely határozatának vagy végzésének megsemmisítését indokolta volna, nem követett el. A gyámhivatal a döntéseit az anyagi és eljárásjogi kötelezettségének betartása mellett, a releváns jogszabályok helyes értelmezésével hozta meg, amely a keresetben felhozott okokból nem volt jogsértő.

- [9] 1.3. A jogerős ítélettel szemben az indítványozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Kúriához, egyúttal pedig alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [10] Az Alkotmánybíróság a IV/3263/2024. ügyszámú egyesbírói végzésében az alkotmányjogi panaszt, az Ügyrend 32. § (3) bekezdésére tekintettel visszautasította (mivel az ügyben kúriai felülvizsgálati eljárás volt folyamatban).
- [11] 1.4. A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta.
- [12] A kúriai végzés indokolása szerint a Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelmet kizárólag a bíróságok közötti eltérő jogszabályértelmezés esetén fogadja be, amely ezen ügyben nem történt meg ugyanis a bíróságok döntése a gyámhivatalokra nézve kötelező, tehát nem is állhat fent eltérő értelmezés. A Kúria megítélése szerint sem a jogerős határozat, sem az indítványozó felülvizsgálati kérelme nem vetett fel olyan, az ügy érdemét adó elvi jelentőségű jogkérdést, amellyel kapcsolatban a bírói gyakorlat nem egységes. Nem valószínűsíthető továbbá, hogy jelen ügy kapcsán a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, a jogegység megbomlásának veszélye állna fenn. A Kúria kifejtette továbbá, hogy az indítványozó általános jellegű hivatkozása nem igazolja, hogy a felülvizsgálattal támadott ítéletben levont jogkövetkeztetések túlmutathatnak a felülvizsgálati kérelemmel érintett ügyön. Másrészt az a körülmény, hogy az indítványozó a törvényszéki ítéletben foglalt jogértelmezéssel nem ért egyet a felmerülő jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége szempontjából nem értékelhető olyan körülményként, amely a felülvizsgálati kérelem befogadását indokolná. A Kúria rámutatott, hogy az indítványozó felülvizsgálati kérelmében csak felhívott egyes kúriai határozatokat, a felülvizsgálati kérelem érdemi részében a hivatkozott határozatok indokolásának egyes bekezdéseit idézte, azonban a felülvizgálni kért és a felülvizsgálati kérelemben megnevezett határozatok közötti ügyszabálysértést és a jogkérdésben való eltérés mibenlétét a befogadással összefüggésben semmilyen formában nem mutatta be.
- [13] 1.5. Az indítványozó ezt követően ismételt az Alkotmánybírósághoz fordult, kérve az ügyében született bírósági döntések megsemmisítését.
- [14] Az Alkotmánybíróság ezen alkotmányjogi panaszt a IV/604/2025. ügyszámú egyesbírói végzésében (az Ügyrend 32/B. § (1) bekezdése alapján) ismételt visszautasította, mivel a támadott kúriai végzéssel szemben jogegységi panasz eljárás volt folyamatban.

- [15] A Kúria a jogegységi panasz eljárásban hozott határozatában (Jpe.II.60.604/2025/10.) kimondta, hogy el kell utasítani a jogegységi panaszt, ha a panaszos abban a befogadást megtagadó végzés okszerűtlen és hiányos indokolására utal, mert ez törvényességi kérdés, amely jogegységi panasz eljárásban nem vizsgálható, tekintve, hogy ez az eljárás nem törvényességi, hanem jogegységi szempontok érvényesítését szolgálja. Emellett ezen döntésében a Kúria azt is kimondta, hogy ha egy felülvizsgálati kérelem befogadását a Kúria a hiányos indokolás miatt tagadja meg, akkor ezt a hiányosságot a jogegységi panasz eljárásban már nem lehet pótolni.
- [16] 1.6. Az indítványozó ezt követően harmadszor is az Alkotmánybírósághoz fordult.
- [17] Alkotmányjogi panaszában a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott végzésének, valamint a törvényszék ítéletének a megsemmisítését kérte. Az indítványozó álláspontja szerint a bíróság *contra legem* jogalkalmazással hozta meg a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga sérelmét okozó végzését. Alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek tartja, hogy megfelel-e a tisztességes és pártatlan eljárás követelményének, ha egy gyermek érdekeit különösen érintő kérdésben bizonyítás nélkül dönt a hatóság. Úgy véli, hogy a kúriai végzés ezért tekinthető *contra legem* jellegűnek, mivel a Kúria arra hivatkozással tagadta meg a felülvizsgálati kérelmének a befogadását, hogy azt nem indokolta meg megfelelően. Az indítványozó álláspontja szerint a Gyer. 24. § (2b) bekezdése szerint az eljárás megszüntetésének lett volna helye. Érvelése szerint indifferens, hogy a szülői felügyelet iránti eljárás a külföldi tartózkodási hely kijelölésére irányuló kérelem benyújtása előtt vagy után indult. Amennyiben ugyanis a gyámhivatalnak hivatalos tudomása van arról, hogy a szülői felügyelettel kapcsolatos per van folyamatban, a kérelmet el kell utasítania. Ezt a szempontot azonban a Kúria nem vette figyelembe. A fentiek mellett az indítványozó a jogorvoslathoz való jogának a sérelmét is állította, mivel csak egyfokú közigazgatási eljárásra és egyfokú bírósági eljárásra volt lehetősége. Mindezek alapján álláspontja szerint a kúriai végzés ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel.
- [18] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a fenti érvelésével összefüggésben hivatkozott továbbá számos alaptörvényi rendelkezésre (az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére, L) cikkére, R) cikk (2) bekezdésére, T) cikk (1) és (3) bekezdéseire, VI. cikk (1) bekezdésére, XV. cikk (1) és (5) bekezdéseire, XVI. cikk (1) és (2) bekezdéseire, 25. cikkére, 26. cikkére, valamint a 28. cikkére) is, amelyek álláspontja szerint ugyancsak sérültek a Kúria – véleménye szerint – *contra legem* jellegű döntése és a jogorvoslati jogának korlátozottsága miatt.
- [19] 2. Az Abtv. 56. §-a alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának kérdésében dönt, ennek során mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltételeit. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.

- [20] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban járt el, és az indítványozó panaszának vizsgálata alapján azt állapította meg, hogy az alkotmányjogi panasz az alábbi okok miatt nem fogadható be.
- [21] 2.1. Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja alapján az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [22] Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 30. §-a valamint az Ügyrend 28. § (1) bekezdése, 32. § (4) bekezdése, valamint 32/B. § (2) bekezdése alapján határidőben érkezett.
- [23] Jelen ügyben az alkotmányjogi panaszt az alapul szolgáló bírósági eljárásban érintett felperes nyújtotta be az ügyet érdemben lezáró bírósági végzéssel szemben, amely tekintetében további jogorvoslatnak nincs helye.
- [24] 2.2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában számos alaptörvényi rendelkezésre hivatkozott (az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére, L) cikkére, R) cikk (2) bekezdésére, T) cikk (1) és (3) bekezdéseire, VI. cikk (1) bekezdésére, XV. cikk (1) és (5) bekezdéseire, XVI. cikk (1) és (2) bekezdéseire, 25. cikkére, 26. cikkére, valamint a 28. cikkére).
- [25] Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pont], hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az indítvány e feltételnek csak részben tesz eleget. Az Alaptörvény 25. cikke és 26. cikke nem tartalmaz ugyanis az indítványozó számára Alaptörvényben biztosított jogot. Emellett ezen rendelkezések egy részére eleve nem (Alaptörvény L) cikk, R) cikk, T) cikk – 1173/2026. (IV. 1.) AB végzés, Indokolás [22]; 28. cikk – 3544/2023. (XII. 21.) AB végzés, Indokolás [23]) vagy csak kivételes esetben (Alaptörvény B) cikk – lásd többek között: 3334/2020. (VIII. 5.) AB végzés, Indokolás [15]) lehet önállóan alkotmányjogi panaszt alapozni. Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésére, XV. cikk (1) és (5) bekezdéseire, valamint XVI. cikk (1) és (2) bekezdéseire az indítványozó pedig csak a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel összefüggésben hivatkozott, azonban ezen alaptörvényi rendelkezések önálló sérelmére nézve érdemi indokolást nem adott elő. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint azonban az indokolás hiánya az ügy érdemi elbírálásának akadálya (lásd többek között: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]).
- [26] 2.3. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseire is hivatkozott. Ezen rendelkezések tekintetében megállapítható, hogy az indítvány megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében támasztott – a határozott kérelemre vonatkozó – törvényi feltételeknek. Az indítvány megjelölte az

Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 51. § (1) bekezdés és 52. § (1b) bekezdés *a*) pont], az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörben kérve az Alkotmánybíróság eljárását. A panaszos megjelölte továbbá az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntéseket [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *c*) pont] és az Alaptörvény sérelmet szenvedett rendelkezését [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *d*) pont]. Az indítvány benyújtását részletesen indokolta, kifejtve az Alaptörvényben foglalt jogok sérelmének mibenlétét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) pont]. Az indítványozó kifejezett kérelmet fogalmazott meg a bírói döntés megsemmisítésére nézve [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *f*) pont].

- [27] 2.4. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében az indítványozó elsorban azt állította, hogy az eljáró bíróságok határozatai *contra legem* jellegűek, amelyek már a *contra constitutionem* jelleget is elérik (ezen állítást az indítványozó konkrétan ugyan nem fogalmazta meg, de alkotmányjogi panaszának tartalmi értékelése alapján erre lehet következtetni). E körben az Alkotmánybíróság az Abtv. 29. §-ának vizsgálata körében (amely szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele azonban, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel [...] e két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}) az alábbiakat állapította meg.
- [28] Fontos kiemelni, hogy Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében deklarált jogállamiság követelményével összefüggésben az egyik legfontosabb alkotmányos követelmény egy állam működésével összefüggésben a jogbiztonság, vagyis a kiszámíthatóság biztosítása. Ez a kiszámíthatóság a jogalkotás és a jogalkalmazás területére egyaránt vonatkozik. Ebből következően a bíróságoknak a jogszabályok keretei között, azokat alkalmazva kell a döntésüket meghozniuk. Ha ezen döntés *contra legem* jellegű, azaz a jogszabályokkal ellentétes, akkor sérül a jogbiztonság elve (és ezen keresztül a tisztességes eljáráshoz való jog is). Az azonban – az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz eljárásban – nem róható fel egy bíróságnak, ha az a jogszabályok szerint jár el. Jelen ügyben megállapítható, hogy mind törvényszék, mind a Kúria az irányadó jogszabályok alapján járt el az eljárása során. Az alkotmányjogi panaszban támadott bírói határozatok (ítélet és végzés) indokát adták ugyanis annak, hogy miért és hogyan alkalmazta az indítványozó ügyében az irányadó jogszabályokat.
- [29] Az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata szerint nem vizsgálja a jogszabályok bíróságok általi alkalmazását, a jogszabályok értelmezését mindaddig, amíg azok nem vetik fel az alaptörvény-ellenesség kételyét. Jelen ügyben megállapítható, hogy az indítványozó által felhozott érvek alapján az eljáró bíróságok határozatai tekintetében nem merül fel az alaptörvény-ellenesség kételye, tekintettel arra, hogy az eljáró

bíróságok az irányadó anyagi és eljárási jogszabályoknak a következetes bírói gyakorlat szerinti értelmezését követték.

- [30] Mindezek alapján megállapítható, hogy az eljáró bíróságok az irányadó jogszabályok alkalmazásával jutottak a támadott végzés szerinti eredményre, így a támadott bírósági határozatok az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében nem vetik fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét (tekintettel arra, hogy annak kapcsán nem merül fel a *contra legem* jogalkalmazás kételye), és olyan alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetnek fel, amelynek tisztázását az Abtv. 27. §-a szerinti eljárás keretében az Alkotmánybíróság indokoltnak tartana. A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Abtv. 27. §-ára alapított indítvány nem felel meg az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos követelmények egyikének sem.
- [31] 2.5. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének a sérelmére is hivatkozott, mivel álláspontja szerint azáltal, hogy csak egyfokú hatósági eljárásra és egyfokú bírósági eljárásra volt lehetősége, így a kúriai felülvizsgálati eljárás tulajdonképpen a rendes jogorvoslatának a része kellene legyen, azáltal azonban, hogy a Kúria a nem megfelelő indokolás miatt nem fogadta be a felülvizsgálati kérelmét a jogorvoslathoz való jogának a sérelmét is okozta.
- [32] E körben az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy az Alaptörvény különbséget tesz bírósághoz fordulás joga (XXVIII. cikk (1) bekezdés) és jogorvoslathoz való jog (XXVIII. cikk (7) bekezdés) között. Az Alaptörvény XXVIII. cikkéből tehát két dolog következik: ad1) mindenkinek joga van arra, hogy ügyében bíróság (is) döntsön, valamint ad2) mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ügyében két különböző döntéshozói fórum döntsön. Ezen különbségtételnek a jelentősége azonban közigazgatási ügyekben másképp alakul. A hatósági ügyekben ugyanis első körben mindig valamely közigazgatási hatóság jár el, amelynek döntésével szemben vagy más hatósághoz való fellebbezésre vagy közigazgatási per megindítására (vagyis bírósághoz fordulásra) van lehetőség. Ha egy ügy eleve bíróságon indul (pl. egy személyiségi jogi ügy), akkor a másik (magasabb szintű) bírósághoz való fellebbezés a jogorvoslati jogot jelenti, de a bírósághoz fordulás joga már az elsőfokú bírósághoz történő keresetlevél benyújtásával megvalósul. Amennyiben azonban egy ügy hatósági hatáskörbe tartozik, akkor a hatóság döntésével szemben megindított közigazgatási per (akár megelőzte azt más hatósághoz történő fellebbezés, akár nem) egyszerre fogja kimeríteni a bírósághoz fordulás jogát (XXVIII. cikk (1) bekezdés), valamint a jogorvoslathoz való jogot (XXVIII. cikk (7) bekezdés) is.
- [33] Erre tekintettel megállapítható, hogy az, hogy a kúriai felülvizsgálati kérelem abban az esetben sem minősül rendes jogorvoslatnak, ha a közigazgatási hatóság döntésével szemben indított közigazgatási per csak egyfokú volt, nem veti fel az Abtv. 29. §-ában megfogalmazott követelmények egyikének kételyét sem.

[34] 3. Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság – tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz részben nem tett eleget az Abtv. 27. §-ának, valamint az Abtv. 52. § (1) bekezdésének, továbbá részben nem felelt meg az Abtv. 29. §-ának, így az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdéseire is – az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2026. június 16.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
előadó alkotmánybíró